

[Ebba Strange.]

kel, er man hårdest udsat, når man er økonomisk dårligt stillet.

SF var i sin tid imod, at man afskedigede konsulentterne i undervisningsministeriet, som det fremgik af debatten, vi havde her den 17. maj i fjor. Det skete imidlertid, og vi ved nu, at indsatsen omkring det forebyggende arbejde og behandlingen af misbruget skal ske ude omkring i amterne. Vi beklagede kun, at amterne ikke havde haft tid nok til at opbygge en struktur, der kunne tage imod den opgave, de havde fået. På den anden side anser vi, at hele arbejdet i det lange løb er bedst placeret i kommunal og amtskommunal regie. Rapporterne fra de forskellige amter viser da også, at man er godt i gang rundt omkring med at opbygge både forebyggelses- og behandlingsapparatet.

I redegørelsens sp. 407 anvender ministeren udtrykket, at det er yderst normalt og socialt helt acceptabelt at have et vist alkoholforbrug. Det er jo rigtigt, og jeg vil også gerne påpege, at alkoholforbrug er en del af det danske og europæiske kulturmønster. Det hverken kan eller skal vi rokke fundamentalt ved. Vi minde vist endnu alle sammen, da cannabisprodukterne holdt deres indtog i Danmark i slutningen af 1960'erne, den fantastisk voldsomme reaktion, der var hos den voksne danske befolkning mod dette nye produkt, der er et lige så kulturbetinget rusmiddel i andre dele af verden som alkohol hos os, men som altså var ukendt i Danmark. Jeg er enig med, jeg tror, det var fru Mette Madsen, der nævnedes noget om, at der var en del forældre, der dengang greb til at sige: så må I hellere tage jer en bajer end gå om bord i hashen, for bajerne kender vi da i hvert fald. Det andet kendte vi ikke; det var os kulturfremmed.

SF er imod forbudspolitik. Det vil jeg godt sige helt klart og tydeligt. Vi mener, at forbud på dette område fører til kriminalitet, fører til overtrædelse af forbudene og til, at man prøver at omgå dem, at man giver sig til at hjemmebrænde, at man giver sig til at smugle, at der sker handel med sorte varer, så vi modsætter os forbud på hele området. Vi mener også, at forbudspolitik til syvende og sidst hører totalitære statsformer til, og det ønsker vi ikke at fremme. Men vi mener på den anden side, at der skal gøres et oplysningsarbejde, at der skal oplyses om, hvilke risici der er forbundet med et spiritusforbrug.

Selvfølgelig er spiritus skadelig. Forbruget

indebærer en række sundhedsfarer, men jeg tror ikke det kun drejer sig om skrumpelever; det har vi også været inde på tidligere her i debatten. Jeg tror, der er adskillige andre sygdomsrisici forbundet med indtagelse af for megen alkohol. Jeg vil gerne her opfordre til, at der iværksættes en mere omfattende forskning af et for stort alkoholforbrugs virkninger på hele det sundhedsmæssige område.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt man skal bruge de private foreninger, der findes. Det har også været nævnt tidligere i debatten. Jeg tror, man skal bruge dem, og det gør man også ude omkring i amterne. Der er mange af disse foreningers medlemmer, der kender problemet indefra, som selv har været alkoholmisbrugere, og som, netop fordi de kender problemet indefra, er i stand til at give alkoholmisbrugere den støtte, de har brug for, når de gerne vil ud af deres misbrug.

Når afholdsforeningerne har fået sådan et lidt odiøst skær hos mange af os, hænger det nok sammen med, at de blander det med at holde sig fra spiritus sammen med nogle moraliserende holdninger til dans, kortspil, uægteskabelige forbindelser og den slags ting, som efter min mening ikke har ret meget med alkoholmisbrug at gøre.

Så er der blevet nævnt spørgsmålet om drikkeriet i arbejdstiden. SF mener, at drikkeriet på arbejdspladserne er et problem, som arbejdspladsernes egne folk selv må løse. Det er ikke et problem, vi skal blande os i. Men jeg vil godt fra denne talerstol sige, at når der bliver sagt drikkeriet på arbejdspladserne, bliver der som regel nævnt jord- og betonarbejdere, murerarbejdsmænd og den slags ting, men der drikkes jo betydeligt også på andre arbejdspladser end dér, hvor håndens arbejdere færdes, og det er måske lige så vigtigt. For socialistisk folkeparti er det et større problem med det drikkeriet, der finder sted på de arbejdspladser, hvor man kan trække drikkeriet fra på repræsentationskontoen. Da vi i SF ikke går ind for en egentlig alkoholpolitik, vil jeg godt understrege, at vi går ind for en skattepolitik, der bl. a. fjerner retten til at trække alle disse ting fra på skattebilletten, fordi man kalder dem repræsentation og skriver »an varer« på regninger, eller hvad pokker det nu er, man skriver, men så er der altså nogle andre, der betaler ens spiritusforbrug. Den opfordring, der ligger i en sådan skattepolitik, vil vi gerne være med til at afskaffe.